

9. Султанова Л. Ю. Обґрунтування методу моделювання у дослідженні процесу розвитку полікультурної компетентності майбутніх викладачів. *Витоки педагогічної майстерності. Педагогічні науки*. Вип. 17. С. 169–174.

Елеонора Ященко

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету

Марія Радь

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДО ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В умовах сучасних трансформації та змін на ринку праці особливої уваги надається проблемі формування готовності фахівців до діяльності в конкурентноспроможному середовищі. Її вирішення уможлиблюється завдяки створенню відповідних психолого-педагогічних умов розвитку особистісних та професійних якостей, оптимізації творчого ресурсу, успішної адаптації до виробничої діяльності.

Діяльність педагога спрямовується на розв'язання низки завдань теоретичної та практичної площин. З одного боку, зреалізуються завдання освітнього процесу, завдяки якому студенти засвоюють знання та оволодівають вміннями і навичками, нормами та цінностями, з іншого – навчаються педагогічному проектуванню та моделюванню педагогічної діяльності, знайомляться із методичною складовою освітнього процесу, доцільним добром методів, форм, прийомів навчання та виховання в контексті майбутньої професійної діяльності. Також засади психолого-педагогічної готовності майбутнього фахівця містять розуміння засад діагностики, формування і розвитку особистості в процесі підготовки, її зростання за умов інноваційних процесів суспільства. Готовність до діяльності

містить як мотиви, так і ціннісні орієнтації особистості. Вагомим для ефективного зrealізування окресленої проблеми є практико-зорієнтований підхід, який в повному обсязі забезпечує навчання, виховання і розвиток особистості з метою гармонійного формування готовності майбутніх фахівців.

Загальне поняття «готовності до діяльності» розглядалося в наукових працях О. Асмолова, С. Максименка, О. Мороза, А. Прангішвілі, С. Рубінштейна, Л. Кандибовича, М. Дьяченка, М. Дурай-Новакової, О. Пелеха, І. Кона, В. Лісовського, А. Ліненка, Д. Узнадзета ін. процесів у сфері виробництва. Так, поняття «готовності до професійної діяльності трактується вченими як складне психологічне утворення, що охоплює такі компоненти, як: мотиваційний, орієнтаційний, операційний, вольовий, оцінювальний [1]. Мотиваційний містить інтерес та позитивне ставлення до професії, а також інші професійні мотиви; орієнтаційний – знання та уявлення про особливості й умови до професійної діяльності та її вимоги до особистості; операційний – здатність до володіння способами та прийомами професійної діяльності, процесами аналізу, порівняння, узагальнення та необхідними знаннями й навичками, вольовий – самоконтроль та управління власними професійними діями; оцінювальний – рефлексію та самооцінку власної професійної підготовки [1].

Зовнішніми умовами формування готовності до професійної діяльності є соціальне середовище та впливи, які викликають потребу займатися відповідною справою. Внутрішніми – захоплення професією, схильність, здібності, позитивне ставлення до неї та бажання саморозвиватися і самореалізовуватися, задовольняючи як матеріальні, так і духовні власні потреби [2;3].

Аналізуючи психолого-педагогічні детермінанти готовності майбутніх фахівців до виробничої діяльності, вважаємо, що пошук та ствердження власного особистого професійного шляху залежить від потребово-мотиваційної сфери особистості, спрямованості, інтересів і потреб особистості, здібностей, розуміння соціальних ролей та установок з метою самореалізації. Окреслена наукова проблема в контексті формування високого рівня психолого-педагогічної

готовності зумовлена об'єктивними потребами в галузі виробництва та потребує подальших наукових пошуків.

Список використаних джерел

1. Маятіна Н. В. Формування готовності майбутніх фахівців до професійної самореалізації як психолого-педагогічна проблема. *Професійна освіта: методологія, теорія та технології*. 2018. Вип. 7/1. С. 169–182.
2. Мясенко В. В. Психологія професійної самореалізації молоді : монографія. Київ : Міленіум, 2016. 104 с.
3. Пуховська Л. Сучасні підходи до професіоналізму вчителя в різних освітніх системах. *Шлях освіти*. 2001. №1. С. 21–25.

Елеонора Яценко

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету

Христина Зубик

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
освітньо-професійна програма «Управління закладами освіти»
Західноукраїнський національний університет

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Перед освітянами закладів вищої освіти постають завдання якісної підготовки майбутнього фахівця, які розкриватимуться у різноманітних сферах соціальної життєдіяльності людини. Це стосується, без виключення, усіх ЗВО, а особливо – класичного університету. Власне, такі заклади вищої освіти впливають на всі процеси, що відбуваються як у державі, так і у суспільстві, удосконалюють підготовку випускників та презентують власні наукові дослідження, впроваджують прикладній дослідницько-конструкторські розробки у низку галузей суспільного життя України.